

Zašto Bog
dopušta
zlo?

Zašto Bog dopušta zlo?

„Ne smiješ jesti s drveta spoznaje dobra i zla, jer u onaj dan kad s njega jedeš, sigurno ćeš

Postanak 2:17

Zašto Bog ne učini nešto u vezi sa svom patnjom koja je danas u svijetu? Zašto Bog dopušta da nevina beba oboli i umre? Mnoštvo ljudi ubijaju ili osakaćuju tornada, cikloni, tajfuni i potresi - ne može li Bog nešto učiniti u vezi s tim? Kada stotine ljudi poginu u nesrećama tijekom jednog vikenda... "Zar Bog nema sažaljenja?" Odavno u prošlost, čovjek je patio i umirao u ratu, kugi, gladi i nesrećama. I svi su u svakoj generaciji konačno umrli, poraženi od strane velikog neprijatelja Smrti.

Abel, sin Adamov, čija je žrtva bila ugodna Gospodinu, prvi je umro, a ubio ga je njegov brat Kain. Danas svaki dan umire više od sto tisuća ljudi. Naše bolnice i mentalne ustanove

pune su patnika i umirućih. Nije ni čudo što se mnogi pitaju gdje je Bog i što čini u vezi s nevoljama čovječanstva.

Job traži odgovor

Pitanje zašto Bog dopušta zlo nije novo; postavljali su ga misleći muškarci i žene kroz stoljeća. Prije tisuća godina, vjerni Božji sluga po imenu Job osobno se zaokupio otkrivanjem značenja vlastite patnje. Zapis o tome nalazi se u biblijskoj knjizi koja nosi Jobovo ime. Prvi stih ove knjige obavještava nas da je Job bio pravedan čovjek koji se bojao Boga i klonio se grijeha.

Job je bio bogat čovjek, obilno blagoslovljen od Gospodina u materijalnom smislu. „Njegovo imanje... bilo je sedam tisuća ovaca, tri tisuće deva, pet stotina jarmova volova, pet stotina magarica i vrlo veliko domaćinstvo; tako da je taj čovjek bio najveći od svih ljudi na Istoku.“ (Job 1:3). Job je također bio blagoslovljen velikom obitelji i želio je da i oni budu blagoslovljeni od Gospodina. Job se molio za svoju obitelj i prinosio žrtvu, jer „Možda su moji sinovi sagriješili i proklinjali Boga u svojim srcima.“ Postanak 2:4-5

Ali Joba su čekala iskustva za koja nije bio u potpunosti spreman. Sotona, veliki protivnik Boga i ljudi, optužio je ovog Gospodnjeg slugu da je odan Bogu samo zbog obilja kojim ga je Gospodin blagoslovio. Kao odgovor na ovu optužbu, Bog je dopustio Sotoni da nanese nesreće Jobu kako bi testirao njegovu vjernost. Bog nije sumnjao u ishod i u svojoj je mudrosti znao da će se privremena patnja koju je dopustio na kraju pokazati kao veliki blagoslov za Joba.

Job je doista doživio velike nevolje. „Jednog dana, dok su Jobovi sinovi i kćeri gostili i pili vino u kući najstarijeg brata, dođe glasnik Jobu i reče: 'Volovi su orali, a magarci su pasli u blizini, a Sabejci ih napadnu i pobjegnu s njima. Pobiše sluge mačem, a ja sam jedini koji je spasio da ti to javim!'“

Dok je još govorio, dođe drugi glasnik i reče: „Oganj Božji pade s neba i spali ovce i sluge, a ja sam jedini koji je spasio da ti to javim!“

Dok je on još govorio, dođe drugi glasnik i reče: “Kaldejci su formirali tri skupine pljačkaša, napali tvoje deve i pobjegli s njima. Sluge su

pobili mačem, a ja sam jedini koji je spasio da ti to javim!”

Dok je on još govorio, dođe još jedan glasnik i reče: “Tvoji su sinovi i kćeri jeli i pili vino u kući najstarijeg brata, kad je iznenada naišao snažan vjetar iz pustinje i udario u četiri ugla kuće. Srušio se na njih i oni su mrtvi, a ja sam jedini koji je spasio da ti to javim!” Job 1:13-19

Job i dalje odan

Jobova reakcija na ove zle vijesti bila je: “Gol sam izašao iz utrobe majke svoje i gol ću otići. Jahve je dao i Jahve je uzeo; neka je hvaljeno ime Jahvino. U svemu tome Job nije sagriješio optužujući Boga za nepravdu.” Čitamo da “u svemu tome Job nije sagriješio, niti je Bogu napao glupost.” (stihovi 21 i 22). Tada je Bog dopustio da Joba snađu daljnje nevolje. Njegovo zdravlje je narušeno. Bio je pogođen „bolnim ranama od tabana do tjemena. Tada Job uze komad razbijene keramike i grebe se njime dok je sjedio u pepelu.

Žena mu reče: "Jesi li još uvijek u svojoj nevinosti? Proklinji Boga i umri!" On odgovori: "Govoriš kao luda žena. Hoćemo li od Boga prihvatiti dobro, a ne nevolju? U svemu tome Job nije sagriješio svojim riječima." Job 2:7-10

Job se nije okrenuo od Boga kada ga je snašla nevolja, kao što su to mnogi činili kroz stoljeća. Njegova glavna briga bila je znati zašto je Bog dopustio da ga pogodi tako gorka iskustva, i kroz cijelu njegovu knjigu nalazimo dokaze o njegovoj potrazi za tim razumijevanjem. Nakon što je Joba pogodila bolest, trojica njegovih prijatelja došla su ga utješiti. Kasnije u knjizi saznajemo da stavovi koje su izrazili Jobu nisu bili točni. Job 42:7

Postoji poglavlje za poglavljem filozofiranja Joba i njegova tri prijatelja. Sve se svodi na to da je, prema riječima Jobovih prijatelja, on patio jer je počinio neke teške grijehе koje je skrivao od njih i za koje se nije pokajao i tražio Božji oprost. Job je, naravno, znao da nije savršen, ali je također znao da nije namjerno prekršio Božje zakone, pa nije prihvatio ovo objašnjenje.

Zli ljudi napreduju

Job je znao da zli ljudi često napreduju i očito izbjegavaju zla koja snalaze tolike ljude. Zato je odgovorio svojim prijateljima: „Zašto zli napreduju, stare i postaju moćni? Žive da vide svoju djecu kako odrastaju i naseljavaju se, i uživaju u svojoj unučadi. Njihovi su domovi sigurni od svakog straha i Bog ih ne kažnjava. Njihovi bikovi nikad ne prestaju se pariti. Njihove krave rađaju telad i nikada ne pobacuju. Puštaju svoju djecu da se igraju poput janjaca. Njihova mala djeca skaču i plešu. Pjevaju uz tamburin i harfu. Slave uz zvuk frule. Provode svoje dane u blagostanju, a zatim u miru silaze u grob.“ Job 21:7-13

Iako je Job znao da objašnjenje koje su mu ponudili prijatelji nije istinito, ipak nije razumio zašto mu Bog dopušta da tako teško pati. Na prekrasan, poetski način opisuje svoju potragu za razumijevanjem: „Idem na istok, ali ga nema. Idem na zapad, ali ga ne mogu naći. Ne vidim ga na sjeveru, jer je skriven. Gledam na jug, ali je skriven. Ali on zna kamo idem. I kad me iskuša, izaći ću čist kao zlato.“ Job 23:8-10

Božji odgovor

Počevši od trideset osmog poglavlja ove izvanredne knjige, Gospodin odgovara na Jobovu potragu. Ovaj odgovor je uglavnom sastavljen u obliku pitanja. Mnoga pitanja bila su osmišljena kako bi podsjetila Joba da on zapravo vrlo malo zna o Bogu i zbog svog ograničenog znanja u svakom području gdje se Gospodin očituje, ne bi trebao biti iznenađen što ne uspijeva u potpunosti shvatiti zašto mu je dopušteno da pati.

Nije li ovo važno gledište koje trebamo imati na umu? Kada se pitamo zašto Bog ne učini nešto u vezi s ljudskom patnjom, ne pretpostavljamo li da bi Bog sigurno nešto učinio kad bi imao inteligenciju koju mi posjedujemo? A onda, možda, ako ne vidimo da se naše želje ostvaruju, mogli bismo sumnjati da Bog postoji. Ako se nađemo u situaciji da slijedimo ovaj pristup, bilo bi dobro razmotriti pitanja koja je Bog postavio Jobu.

Postoje četiri poglavlja ovih pitanja. Sva se odnose na čuda Božjeg stvaranja. Bog pita Joba je li bio prisutan kada je postavio temelje

zemlje; je li razumio zakone kojima se kontroliraju plime i oseka. Pita ga o instinktima i navikama raznih ptica i životinja, pa čak i o velikim morskim čudovištima. Zatim se Joba pita može li objasniti mudrost i moć koje su predstavljene u tim čudima stvaranja.

Kako se ispitivanje nastavlja, Job prekida i kaže: „Ja sam ništa - kako bih ikada mogao pronaći odgovore? Pokrit ću usta rukom. Već sam rekao previše. Nemam više što reći.“ Job 40:4-5

Važna lekcija za sve

Job je počeo shvaćati da nije na njemu suditi Bogu prema vlastitom ograničenom razumijevanju. Ovo je također dobra lekcija za sve nas. Nije na nama da izgubimo vjeru u Boga, ili čak da ga kritiziramo. Ispravan stav je stav poniznosti i iskrenog traženja odgovora na naša pitanja iz jedinog ispravnog izvora, Božje Riječi.

Job je konačno shvatio značenje svoje teške kušnje. Naučio je da je njezina ljubavna svrha bila dati mu jasnije razumijevanje Boga,

kako bi mu mogao vjernije i s većim zahvalnošću služiti. On o ovom jasnijem razumijevanju govori kao o "vidjenju" Gospodina, umjesto da je samo čuo o njemu. "Čuo sam o tebi po sluhu uha, ali sada te moje oko vidi." (Job 42:2-5). Budući da je stekao takvo bogatstvo razumijevanja, Jobovo kratko razdoblje patnje moralo mu se činiti najvrjednijim iskustvom.

Osim što je Jobu vratio zdravlje, čitamo: „Tako je Jahve blagoslovio Joba u drugoj polovici njegova života još više nego u početku. Jer je sada imao 14 000 ovaca, 6 000 deva, 1 000 pari volova i 1 000 magarica. Također je Jobu dao još sedam sinova i tri kćeri... U svoj zemlji nije bilo žena tako lijepih kao Jobove kćeri. I njihov ih je otac stavio u svoju oporuku zajedno s njihovom braćom.“ Job 42:12-15

Ilustracija

Božji plan u općem dopuštanju zla kroz stoljeća bio je i jest isti kao u slučaju Joba. Stvorio je Adama kao savršenog čovjeka, na svoju sliku. Biti na sliku Božju podrazumijevalo

je sposobnost rasuđivanja. „Tko je stavio mudrost u nutrinu? Ili tko je dao razum srcu?“ (Job 38:36). Bio je to Stvoritelj. To je bilo u suprotnosti s onim što nazivamo instinktom, koji je bio dan nižim životinjama.

Bog nije želio da njegovo ljudsko stvorenje bude poput robota, bez osjećaja razumijevanja. Stoga je čovjeku dana sposobnost učenja i bio je slobodan upravljati sobom znanjem koje je stekao. Ono što bi čovjek učinio s tim znanjem u konačnici je odredilo njegovu vječnu sudbinu.

Čovjek stječe znanje putem svojih pet osjetila. Uči promatranjem vježbanjem svog vida i informacijama iz onoga što čuje. Čovjek osjeća bol kada dođe u kontakt s kipućom vodom i iskustvom uči kako prilagoditi vodu koju koristi. Čovjek osjeća miris ruže i oduševljen je njome, ali se pobuni zbog prisutnosti neugodnih mirisa. Čovjek cijeni okus zdrave hrane, ali uči izbjegavati neukusne stvari, čak i ako se mogu činiti lijepima.

Dakle, vidimo da čovjek vježbanjem svojih pet osjetila uči promatranjem, informacijama i iskustvom.

Ako je čovjek želio ostati vjerno Božje dijete, bilo je bitno da primi znanje o zlu kao i o dobru, kako bi mogao donijeti inteligentan izbor između ta dva. Bog ne želi slijepo štovanje, već vjernost i povjerenje u njega koje se temelji na razumijevanju i cijenjenju. Bog želi da ga obožavaju oni koji ga „obožavaju u duhu i istini“, rekao je Isus. (Ivan 4,23-24). Postizanje ovoga za Adama i njegovo potomstvo jedan je od glavnih ciljeva dopuštanja zla u velikom božanskom planu spasenja čovjeka od grijeha i smrti.

Nedovoljno informacija

Dobro i zlo, kao načela, utvrđeni su božanskim zakonom. Svijet je danas ispunjen kriminalom, kaosom i patnjom jer se Božji zakoni, njegovi standardi dobra i zla, ignoriraju i poriču. Dok je čovjek bio obdaren savješću, sama savjest nije svjesna što je dobro, a što zlo, osim ako joj te informacije ne opskrbi

autoritativni izvor, koji je u današnjem svijetu Božja Riječ, Biblija.

Znajući da Adam posjeduje sposobnost razumijevanja činjenica koje su mu priopćene, Bog ga je testirao poslušnošću, definirajući zakon koji je bio uključen. Stvoritelj je našim prvim roditeljima osigurao prekrasan dom „na istoku u Edenu“, posjedujući „svako drvo ugodno za oko i dobro za jelo“ (Postanak 2:8-17). Postojala su stabla života i još jedno koje je opisano kao „drvo spoznaje dobra i zla“. Gospodin je zapovjedio Adamu da ne jede s ovog određenog stabla i obavijestio ga da će kazna za neposlušnost biti smrt. „Ako jedeš njegov plod, sigurno ćeš umrijeti.“ Stvoritelj je imao pravo zahtijevati poslušnost od svojih ljudskih stvorenja.

Ovaj zahtjev poslušnosti bio je božanski zakon. A budući da je Bog obavijestio Adama da će smrt biti kazna za neposlušnost, možemo reći da je na temelju informacija znao posljedice prijestupa. Znao je da će neposlušnost dovesti do smrti.

Potrebno iskustvo

Ove informacije nisu bile dovoljne da ga odvrate od pogrešnog puta. Nedostajalo mu je iskreno razumijevanje onoga što je bilo uključeno u njegovu neposlušnost, jer njegovo znanje nije bilo utemeljeno na iskustvu. Adam je nesumnjivo volio svog Stvoritelja, ali možda je lažno zaključio da je, budući da je Eva već prestupila i da će umrijeti, bolje umrijeti s njom nego živjeti bez nje. Dakle, nemajući snagu koju bi mu dalo eksperimentalno znanje, Adam je prestupio božanski zakon i bio je gurnut u smrt.

Spoznaja dobra i zla

Adamova slobodna neposlušnost trebala je u konačnici dovesti do potpunijeg poznavanja Boga i njegovih standarda dobra i zla. Drvo s kojeg mu je bilo zabranjeno jesti bilo je „drvo spoznaje dobra i zla“. Iz toga je slijedilo da će, jedući s ovog stabla, steći znanje koje implicira njegovo ime, iako bi pritom trebao patiti i umrijeti.

Nakon što su i Adam i Eva jeli zabranjeni plod, Gospodin je rekao o njima: „Evo, čovjek je postao kao jedan od nas, da poznaje dobro i zlo.“ (Postanak 3:22). To ne znači da je zabranjeno voće imalo neki magični učinak na naše prve roditelje, omogućujući im da odmah steknu potpuno znanje o dobru i zlu.

Mislimo da Gospodinova izjava radije znači da je zbog neposlušnosti čovjeku sada suđeno da poznaje i dobro i zlo te da je to znanje trebao steći iskustvom. Tako je ubrzo započelo obrazovanje naših prvih roditelja. Bili su protjerani iz svog vrtnog doma u nedovršenu zemlju da umru. Trebali su biti mučeni svim vrstama nepovoljnih elemenata koji se nazivaju "trnjem" i "čičkom" koje će im zemlja donijeti i protiv kojih će se morati boriti dok se u smrti ne vrate u zemlju iz koje su uzeti.

Bog je odredio da naši prvi roditelji stvore cijelu rasu. Bog je znao da bi Adamova djeca, kako bi ga zaista upoznala i imala istinsko poštovanje prema njegovim standardima dobra i zla, također trebala iz iskustva naučiti strašne posljedice neposlušnosti. Stoga je dopustio da svi Adamovi potomci budu

odneseni u smrt s njim. Pavao je napisao: „Po jednom čovjeku grijeh je ušao u svijet, a po grijehu smrt; i tako je smrt priješla na sve ljude.“ Rimljanima 5:12

Smrt pogađa sve

Više od šest tisuća godina čovječanstvo je izloženo zlu i iskustvom uči strašne posljedice neposlušnosti. Sjeme smrti manifestira se u svima, kroz bezbrojne slabosti i bolesti uma i tijela. Ni mladi ni stari nisu izbjegli. Prirodni preokreti na nedovršenoj Zemlji, nesreće i ljudske vlastite okrutnosti jedni prema drugima u ratu i zločinu, sve to doprinosi tom procesu.

Kroz stoljeća Bog se nije miješao u velikog neprijatelja Smrt. Pavao nas obavještava o ljudima u cjelini da ih je "Bog predao umu praznom rasuđivanja." (Rimljanima 1,28). Nije spriječio čovječanstvo da ide svojim putem, iako sebičnim i grešnim.

Božji veliki plan ne završava ljudskim rodom propalim u smrti, jer je po Isusu, Otkupitelju, osigurao da se svi probude iz smrti i vrate u život. Pavao je napisao: "Po čovjeku je i

uskrснуće mrtvih. Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi oživjeti." (1. Korinćanima 15:21-22). Ova odredba života kroz Krista temelji se na Isusovoj vlastitoj smrti i uskrснуću. Rekao je: "Tijelo svoje... dat ću za život svijeta." (Ivan 6:51). Iz tog razloga Isus se rodio na svijet kao čovjek. Hebrejima 2:9,14

Opisujući aranžman kojim je Isus postao Otkupitelj svijeta, Biblija koristi riječ "otkupnina". (1. Timoteju 2:6). Riječ korištena u grčkom tekstu znači "odgovarajuća cijena oslobođenja". Isus je bio savršen čovjek, baš kao što je Adam bio savršen čovjek prije nego što je sagriješio. Tako je Isus u smrti postao odgovarajuća cijena za izgubljeni Adamov život. I kao što je cijelo čovječanstvo izgubilo život kroz Adama, tako je cijelo čovječanstvo otkupljeno od smrti kroz Krista.

Pravedni i nepravedni

To znači da će se u Božje vrijeme svi probuditi iz sna smrti. Bit će "uskrснуće mrtvih, i pravednih i nepravednih." (Djela apostolska 24:15). Da, kroz stoljeća, dok su grijeh i sebičnost prevladavali, postojali su plemeniti

muškarci i žene koje je Pavao, zbog njihove vjere i poslušnosti, nazvao "pravednima". Njima je bilo dopušteno da pate, baš kao što je patio Job - ne da bi ih kaznio, već da bi ih iskušao i pripremio za uzvišene položaje koje im je Stvoritelj namijenio.

Bilo je i milijuna plemenitih, nesebičnih ljudi koji nisu imali vjere u Boga. Jedan od razloga njihove nevjere bilo je njihovo zapažanje da nevini pate jednako kao i krivi. Nisu mogli razumjeti zašto je dojenčetu dopušteno umrijeti. Nisu mogli pomiriti ideju o voljenom, moćnom Bogu s činjenicom da je toliko mnogo ljudi pretrpjelo bolest, sljepoću, ludilo ili druge okrutne bolesti. Ali da su ti nevjernici znali puni Božji plan, razumjeli bi te situacije.

Štoviše, Bog je kroz stoljeća bio flagrantno krivo prikazan. Mnogi od onih koji se izjašnjavaju kao vjernici u kršćanstvo i koji jadikuju zbog patnje koju vide oko sebe, pokušavaju vjerovati da će svi koji umru u nevjeri biti vječno mučeni u gorućem paklu vatre i sumpora. Ovo bogohulno učenje pomoglo je stvoriti mnoge nevjernike, jer pravilno rasuđujući um ne može vjerovati da bi

Bog ljubavi tako mučio svoja stvorenja. Takva okrutnost je čak protivna zakonima civiliziranih ljudi.

Prva i druga lekcija

Malo je tko u svim vremenima do sada profitirao od svog iskustva sa zlom. Ali vidjeli smo, prema Bibliji, da će se oni koji spavaju u smrti probuditi i tada će im se pružiti prilika da profitiraju od iskustava sadašnjeg života. Tada će ući u novi semestar, takoreći, u svojoj školi iskustva.

U Jobovom slučaju, kada je iskustvo završilo, mogao je reći: "Čuo sam o tebi po uhu, ali sada te moje oko vidi." Tako će biti i sa svijetom čovječanstva. Kada iskustvo patnje i smrti završi i oni se probude iz smrti, njihovo pogrešno razumijevanje Boga bit će ispravljeno. Tada će naučiti o milostivoj, ljubaznoj odredbi koju je Stvoritelj učinio za njih preko Krista da ih otkupi od smrti i vrati ih u život.

Radost ujutro

Psalmist David je napisao: "Plač može trajati noću, ali ujutro dolazi radost." (Psalmi 30:5). Ova "noć" grijeha, tuge i smrti započela je neposlušnošću naših prvih roditelja. Doista je to bila noć plača. Tuga koja je obuzela ljudski rod bila je gorka i mnogi su se u svojoj nevolji pitali ima li Bog ikakvog sažaljenja.

Ali za ljudski rod doći će jutro radosti! To jutro radosti bit će najavljeno izlaskom „Sunca pravednosti“, koje će imati „iscjeljenje u svojim krilima“ (Malahija 4,2). Isus je to slavno „Sunce pravednosti“. Novi dan blagoslova bit će ostvaren uspostavom njegovog kraljevstva, koje je vladavina pravednosti koju su prorekli Božji sveti proroci. Djela apostolska 3,19-21

U Isusovom kraljevstvu bit će povezani njegovi vjerni sljedbenici - oni koji su patili i umrli s njim. Isus je umro pravednik za nepravedne, a njegovi sljedbenici dobrovoljno pate i nepravedno umiru s njim i bit će uzvišeni do najvišeg od svih duhovnih područja života. Isus reče svojim učenicima: „Idem pripremiti vam mjesto. A kad odem i pripravim vam mjesto,

opet ću doći i primiti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.“ (Ivan 14:2,3). Sveto pismo također izjavljuje da će oni vladati s Kristom tisuću godina, budući da su izvedeni iz smrti u „prvom uskrsnuću“. Otkrivenje 20:6

Krist i njegovi sljedbenici, „malo stado“, bit će nevidljivi, duhovni vladari svijeta tijekom tisuću godina njegova kraljevstva. (Luka 12:32). Ovdje na zemlji bit će predstavljeni drugom skupinom Božjih vjernih slugu, od kojih je svaki dokazao odanost Bogu u nevoljama tijekom stoljeća koja su prethodila Isusovom dolasku. Oni će biti postavljeni za „knezove po svoj zemlji“. (Psalmi 45:16). Ova skupina sastojat će se od drevnih i vrijednih Božjih slugu prošlih vremena, počevši od pravednog Abela. Uključivat će izvanredne ličnosti poput Abrahama, Mojsija, Davida, Ilije, Daniela i svih Božjih svetih proroka.

Ovi „knezovi po cijeloj zemlji“ bit će probuđeni iz smrti do ljudskog savršenstva i tisuću godina bit će predstavnici božanskog Krista među ljudima. Kakav će to divan vladin ustroj biti! Uspostavit će univerzalni i trajni mir, što čovjek u svojoj sebičnosti nije mogao učiniti. Krist,

božanska Glava ove vlade, jest „Knez mira“ i uvjereni smo da „povećanju njegove vlade i mira neće biti kraja“. Izaija 9:6,7

„Dom“ Gospodnji

U Miheju 4:1-4 Kristovo kraljevstvo se naziva Božjim vladajućim domom. „U posljednjim danima... gora doma Gospodnjeg bit će utvrđena na vrhu gora i uzvišena iznad brda; i narodi će se hrliti k njoj. I mnogi će narodi... reći: Dođite, pođimo na goru Gospodnju i u dom Boga Jakovljeva! I on će nas naučiti svojim putovima, i hodit ćemo njegovim stazama. Jer će Zakon izaći iz Siona i Riječ Gospodnja iz Jeruzalema. I sudit će mnogim narodima i pokoriti jake narode izdaleka; i oni će prekovati svoje mačeve u plugove, a svoja koplja u srpove. Narod neće dizati mač protiv naroda, niti će se više učiti ratu. Nego će svaki sjediti pod svojom lozom i pod svojom smokvom; i nitko ih neće plašiti, jer usta Gospoda nad vojskama rekoše to.“

Drevni narod Izraela kojemu je ovo proročanstvo prvo upućeno bio je upravljao s planine: planine Sion u Jeruzalemu. Stoga

Gospodin koristi ovu pozadinu u predstavljanju ovog proročanstva o Mesijinom kraljevstvu. „Gora“ Gospodnja je kraljevstvo Gospodnje, predstavljeno simboličnim Sionom ovog proročanstva.

Zapazite da pod vlašću ovog kraljevstva ljudi uče Gospodinov put. Cijelo razdoblje Kristovog kraljevstva bit će razdoblje učenja, obrazovanja. U ovom proročanstvu jedan od rezultata ovog obrazovanja je da ljudi više neće učiti ratovati. Tada će se anđeoska poruka mira na zemlji prevesti u stvarnost. Knez mira tada će vladati vrhovno. Luka 2:13,14

Pod vinovom lozom i smokvom

Također će postojati ekonomska sigurnost. To je u proročanstvu simbolizirano jamstvom da će svaki čovjek živjeti pod svojom vinovom lozom i smokvom. Velik dio patnje u svijetu kroz stoljeća bio je posljedica nedostatka hrane, odjeće i skloništa, ali to će se ispraviti u Kristovom kraljevstvu.

Niti će mir i sigurnost biti jedini blagoslovi zajamčeni ljudima. Izaija je napisao: „Na ovoj gori Jahve Svemogući priredit će gozbu bogate hrane za sve narode, gozbu odležanog vina - najboljeg mesa i najfinijih vina. Na ovoj će gori uništiti pokrov koji obavija sve narode, pokrivač koji pokriva sve narode; zauvijek će uništiti smrt. Svemogući Jahve obrisat će suze sa svih lica; uklonit će sramotu svog naroda sa sve zemlje. Jahve je rekao. U onaj će dan reći: Zaista, ovo je naš Bog; u njega smo se uzdali i on nas je spasio. Ovo je Jahve, u njega smo se uzdali; radujmo se i veselimo se spasenju njegovu.“ Izaija 25:6-9

Osim što će se pripremiti „gozba od masnih stvari“, uklonit će se i „zavjesa“ koja sada prekriva lica ljudi. To se jasno odnosi na simboličnu zavjesu koja sprječava ljude da vide i upoznaju Boga. Drugo proročanstvo kaže da će se tada „otvoriti oči slijepima.“ (Izaija 35:5). Doslovno slijepima će se vratiti vid, a duhovno slijepima će se vratiti istinska vizija Boga i njegovog slavnog karaktera.

Svo zlo će biti uništeno

O istom ovom vremenu čitamo: „Neće nauditi niti uništiti na svoj svetoj gori mojoj, jer će zemlja biti puna spoznaje Gospodnje kao što vode prekrivaju more.“ (Izaija 11:9). Neće više biti patnje i smrti kao posljedica Adamovog prijestupa. Smrtonosne nesreće više neće biti dopuštene. Tada će postojati mirni i prosperitetni uvjeti.

Gospodin će „pobjedom progutati smrt“. Kakvo je to blagoslovljeno jamstvo! Pavao je napisao da će Krist vladati dok mu se svi neprijatelji ne polože pod noge i da će „posljednji neprijatelj biti uništen – smrt“. (1. Korinćanima 15:25-26). Rezultat toga opisan je u Otkrivenju 21:4: „I Bog će im obrisati svaku suzu s očiju i smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti. Jer prijašnje je prošlo.“

Prvo iskustvo s dobrom

Tijekom Kristove vladavine, Adam i njegova djeca općenito će dobiti svoje prvo pravo iskustvo s „dobrom“. To će upotpuniti njihovo

obrazovanje o važnosti standarda dobra i zla. Iako je bio savršen kada je stvoren, Adam nije imao dovoljno znanja da spriječi svoj grijeh. Ali poput Joba, Adam i njegov rod će „vidjeti“ Boga kao rezultat svojih iskustava.

Bog kojeg će tada „vidjeti“ bit će onaj kojeg su željeli upoznati i kojemu su željeli služiti. Prepoznat će vrijednost svog iskustva. Shvatit će da nekoliko kratkih godina teškoća kroz koje su prošli nije bilo ništa u usporedbi s vječnošću radosti koja se tada pružala pred njima pod okriljem božanske ljubavi. Nije ni čudo što će reći: "Ovo je naš Bog; njega čekamo... radovat ćemo se i radovati se njegovu spasenju." Izaija 25:9

Na kraju mučnih iskustava kroz koja je Job prošao, ozdravio je, a i njegova obitelj mu je vraćena. To djelomično ilustrira veliki blagoslov koji čeka cijelo čovječanstvo tijekom Kristove vladavine.

Kao što smo vidjeli, ova ljubazna odredba za ljudski rod uključuje i one koji su zaspali u smrti. To je ključ za razumijevanje zašto Bog dopušta zlo, jer to znači da njegovo gledište o

ljudskom iskustvu ne ovisi o čovjekovom sadašnjem kratkom životnom vijeku. Bog ovo smatra lekcijom koja se u uskrsnuću može usporediti sa svim dobrom koje će tada biti izliveno na ljude.

Vrijeme učenja

Ovo buduće razdoblje blagoslova opisano je u Bibliji i kao razdoblje suda ili kušnje. Izaija je napisao da kada Gospodnji sudovi budu na zemlji, „ljudi svijeta naučit će pravednosti.“ (Izaija 26,9). Sve nejednakosti sadašnjosti tada će se ispraviti. Oni koji se sada potpuno protive Bogu i njegovim zakonima i nepravedno postupaju sa svojim bližnjima, tada će dobiti odgovarajuću disciplinu osmišljenu da ispravi svoje nedjelo. Sve okolnosti koje se odnose na svaku osobu bit će razmotrene, a ljudi će biti blagoslovljeni ili kažnjeni u skladu s tim.

Čak će i oni koji su umrli u djetinjstvu biti probuđeni, sazrijet će u odraslu dob i imat će priliku uživati u Božjim blagoslovima. U utješnom obećanju majkama koje izgube djecu, prorok je napisao: „Čuje se plač u Rami

- duboka tjeskoba i gorki plač. Rahela plače za svojom djecom i ne želi se utješiti, jer njezine djece više nema. Ali sada ovako govori Gospodin: Ne plačite više, jer ću vas nagraditi, govori Gospodin. Vaša će se djeca vratiti k vama iz daleke zemlje neprijateljske. Ima nade za vašu budućnost, govori Gospodin. Vaša će se djeca vratiti u svoju zemlju.“ Jeremija 31:15-17

Nakon što je imao stvarno iskustvo s dobrom i zlom, svaka će osoba moći inteligentno birati između dobra i vječnog života ili zla i ponovno biti osuđena na smrt; smrt iz koje neće biti uskrsnuća. Krist će tada biti Kralj i vrhovni sudac. Petar ga također naziva velikim "Prorokom" i obavještava nas da će se dogoditi "da će svaka duša koja ne posluša [ili ne posluša] tog Proroka biti istrijebljena iz naroda." Djela apostolska 3:22-23

Tijekom sadašnje noći grijeha i smrti svi umiru - vjernici i nevjernici, nevini i krivi, pravednici i nepravedni. Ali tijekom Kristove vladavine bit će uništeni samo oni koji namjerno ne poštuju Božje zakone. Svi ostali

će nastaviti živjeti i sazrijevati prema savršenstvu. Ako ostanu vjerni, ući će kao savršeni ljudi u vječne buduće vijekove sreće i života "s pjesmama i vječnom radošću na glavi... a tuga i uzdasi će pobjeći." Izaija 35:10